حمداً لمن نشر راياته و اظهر آياته و اعلن كلماته و اوضح بيّناته ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی – شمارهٔ ۱۰۰۶

حمداً لمن نشر راياته و اظهر آياته و اعلن كلماته و اوضح بيّناته قد شرح الصّدور بالنّور السّاطع من افق الظّهور و هيّج البحر المسجور بالنّار الموقدة فی اعلی قلل الطّور و بيّن كلّ امر محتوم فی اللّوح المحفوظ و اظهر الحقائق و المعانی فی الرّقّ المنشور و له الشّكر علی هذا الاحسان و له المنّ علی هذا الفضل و الجود من ملكوت البيان و البهآء و الثّنآء و التّحيّة الطّيّبة النّورآء علی نفوس تركت هواها و تشبّثت بهداها و استشرقت من نور ضحيها و توجّهت الی ملكوت ربّها فی هذا القرن الكريم و العصر المجيد انّی اتضرّع الی الله ان يفتح ابواب الهدی علی وجوه من فی الأرض و السّمآء و ينوّر الجباه بأنوار ساطعة من ملكوت الأبهی و يحيی النّفوس بأنفاس طيب تعبق من رياض الملإ الأعلی حتّی يهتدی العقول الی مركز الأنوار فی جبروت الأسرار مكمن الغيب لاهوت الأخفی فلک شمس البهآء السّاطعة علی الخضرآء و الغبرآء لعلّ النّاس ينتبهوا من رقدهم و يتذكّروا بما انزله الله فی الصّحف الأولی بوحی يوحی و لا يتشبّثوا بما اشاعه اولو الفرقان و الانجيل و التّوراة و اهل البيان و يحرموا علی انفسهم المائدة النّازلة من السّمآء لعمركم انّهم سلكوا فی وادی الظّلمات و غفلوا عن النّور الساطع الفجر علی آفاق الكائنات و تمسّكوا بما قال المرجفون اصحاب الظّنون فبعض النّفوس فتح الله بصيرتها و نظرت بعينها و جاهدت فی الله فهداها الی السّبيل النّجاة و منهم من استمع بما يروی من المرجفين فی وادی القری و غفل عن ذكر ربّه الأعلی و ظنّ انّه ممّن انتبه و هدی و ادرک الغاية القصوی و استظلّ فی ظلّ سدرة المنتهی و كان يقول وا ويلا وا شريعتا وا دينا وا مذهبا علی نسخ الشّريعة الغرآء و تشتيت شمل العلمآء و هدم بنيان رفعه يد العلیّ الأعلی حتّی انّ اهل نجران لمّا حضروا عند رسول الله عليه التّحيّة و الثّنآء قالوا له أ تقول انت اعظم من عيسی و انّه روح الله فقال انّ الكلّ مستفيض من بحر رحمة ربّک و لا نفرق بين احد من رسله ابداً فقالوا كلّا انّ عيسی لا يقاس بغيره من الأنبيآء لأنّه من روح الله ثمّ قال الرّسول لهم فبأیّ برهان تنطقون فی هذا فقالوا له ويحک هل رأيت بشراً من دون اب بين الوری فنزّلت الآية الكبری انّ مثل عيسی عند الله كمثل آدم انظروا كيف حاججوا تلک الطّلعة النّورآء بسخيف من الأقوال و ما هذا الّا لغفلتهم عن ذكر الله اسأل الله بأن يفتح ابواب البصيرة علی قلوب الوری من شرق الأرض و غربها حتّی يرتفع ضجيج العموم الی الملإ الأعلی فسبحان ربّی الأبهی

الهی الهی نحن عبادک العجزآء قوّنا بقوّتک النّافذة فی حقائق الأشيآء و ايّدنا علی ما تحبّ و ترضی و نحن الضّعفآء امددنا بقدرتک العظمی و نحن فقرآء اغننا من كنوز احسانک يا ذا الأسمآء الحسنی و نحن مرضی اشفنا بدرياقک الأعظم من

هذا العلل المستولية على القلوب و الأرواح ربّ ربّ اشرح صدورنا بألطافک النّازلة من ملکوتک الرّفیع و نوّر قلوبنا بالنّور المبین السّاطع من الأفق الکریم و اسقنا کأساً دهاقاً طافحةً بصهبآء موهبتک و اجعلنا سکاری من مدام معرفتک نسرح فی ریاض العرفان و نسبح فی حیاض الایقان و نتضلّع نسیم عنایتک من غیاض الفضل و الاحسان انّک انت الکریم المعطی المنّان

ای یاران الهی جناب آقا میرزا محمود خان صحرا و دریا را طیّ فرمود تا آنکه ببقعهٔ مبارکه پی‌برد و در مطاف ملأ اعلی حاضر شد و سر بعتبهٔ نورا نهاد و روی و موی بتربت مقدّسهٔ علیا مشکبار کرد و مدّتی در انجمن روحانی حاضر شد و با ما مؤانس و مجالس گشت و در کمال روح و ریحان اوقاتی بگذراند حال چون مأذون برجوع گردید موافق چنان دانستم که نامه‌ئی بشما بنگارم و حسبحالی از ایشان بنمایم تا بدرگاه احدیّت شکرانه نمائید که الحمد لله فائز گشت و حائز موهبت کبری شد و در این ارض مقدّسهٔ نورا بیاد شما افتاد و ذکر شما کرد و دعا در حقّ شما نمود امیدوارم که این تأثیری عظیم بخشد و شما را بر امر الهی چنان مستقیم نماید که مقاومت جنود اوهام کنید و مدائن قلوب بگشائید و نفوس را بساحل بحر عنایت برسانید این ایّام مانند موج سراب میگذرد پس باید بارد و شراب جویا شد تا در مغتسل طیّب طاهر حضرت ایّوب درآئیم و از جمیع شئون امکان پاک و مقدّس شویم قمیص جدیدی پوشیم و جلوهٔ بدیعی بنمائیم الحمد لله عنایات جمال ابهی قطره را دریا نماید و ذرّه را درّ گرانبها فرماید سنگ را لعل بدخشان فرماید و ریگ را گوهر درخشان پس توکّل بحقّ کنید و توسّل بذیل کبریا جوئید تا تأییدات و توفیقات از جمیع جهات احاطه نماید و دلبر موهبت در بزم یاران جلوه کند و علیکم التّحیّة و الثّنآء